

Uvod

Računar i periferni uređaji

Personalni računar (Personal Computer - PC) predstavlja upravo ono što mu ime kaže lični računar na kome korisnik radi. Izuzetno brz razvoj poluprovodničke tehnologije je uređaje do pre nekoliko godina nedostupne zbog visokih cena učinio pristupačnim i prosečnom korisniku. Takav slučaj je i sa računarima, koji se mogu tretirati kao uređaji opšte namene. Prvi PC firme IBM, koji se na tržištu pojavio 1981. godine, imao je jedan 16-bitni procesor (8088), koji je radio na taktu od 4,7 MHz, sa 64Kb RAM memorije. Računar je posedovao jednu disketnu jedinicu kapaciteta 360 Kb. Monitori prvih računara su bili jednobojni zeleni, ili narandžasti. Njihova osnovna namena je bila obrada teksta; prvi PC je, stoga, prvenstveno korišćen kao "inteligentna" pisača mašina. Savremeni PC računari su odavno premašili navedene specifikacije, iako se i danas najčešće koriste za obradu teksta. Međutim, PC je osvojio i mnoge druge oblasti danas se javlja u obliku igračke platforme sa realističnom 3D grafikom, u obliku mašine za složene matematičke proračune, ili kao kontrolni računar u industrijskim aplikacijama. Pored toga, na PC-u je moguće komponovati muziku, gledati filmove, ili pretraživati Internet. Naravno, ovim spisak nije iscrpljen, tako da svaki korisnik može dodati neku novu oblast primene. Sa stanovišta dizajna, svaki računar predstavlja specifičnu kombinaciju hardvera i softvera i upravo ta specifičnost daje pravo značenje atributu "personalni".

Performanse savremenog PC-a su dostigle takav nivo da je u nekim oblastima skoro nemoguće pronaći razliku između glavnog centralnog računara, radne stanice i personalnog računara. Naravno, navedena tvrdnja je postala istinita tek u današnje vreme. Jedan od prvih računara, nazvan ENIAC, konstruisan je između 1943. i 1946. godine pomoću elektronskih cevi; o tranzistorima, kao i o integralnim kolima, nije bilo ni reci. Čitav računar je bio smešten u jednu zgradu osrednje veličine, a tokom rada je oslobađao toliku količinu toplote koja je mogla zagrevati čitav institut. Bez obzira na to, njegove performanse su bile neuporedivo slabije nego performanse današnjeg PC-a.

Na slici 1.1 je prikazana osnovna konfiguracija radne stanice zasnovane na PC računaru. Centralno mesto, svakako, pripada samom PC-u, koji, pored procesora, sadrži disketnu jedinicu, čvrsti disk, razne interfejsne i druge uređaje. Detaljan prikaz ovih komponenata je dat u odeljku 1.2. Pored samog PC-a, radnu stanicu sačinjavaju i tastatura (za unos komandi i podataka) i monitor (za prikaz podataka), koji predstavljaju osnovne ulazne, odnosno izlazne uređaje. Kvalitetni monitori su znatno moćniji (ali, istovremeno, i skuplji) u odnosu na običan TV monitor. Navedene komponente su dovoljne za početak rada: unos tekstualnog fajla, realizaciju matematičkih proračuna, ili igranje. Ukoliko korisnik želi da koristi grafičke mogućnosti računara (Windows, na primer), gornjoj konfiguraciji je potrebno dodati i miša. Pošto su tastatura i monitor neizostavni delovi pomoću kojih se kontroliše čitav sistem, u daljem tekstu ćemo skraćenicom PC označavati kompletnu navedenu konfiguraciju. Konfiguracija se može dalje proširivati u skladu sa zahtevima korisnika dodavanjem štampača mogu se štampati tekstualni fajlovi, a pomoću različitih interfejsa mogu se spajati i drugi periferni uređaji različite namene, kao što su skener (uređaj za unos tekstualnih i grafičkih sadržaja), ili modem (omogućava komunikaciju sa drugim računarima širom sveta). Periferni uređaji su smešteni izvan kućišta PC-a.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com